

ΜΑΘΗΜΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ
Καθηγητής: Παναγιώτης Φούκας
ΕΝΟΤΗΤΑ «ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΕΣ ΑΠΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΘΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ»

ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΑΙΩΝΙΟΙ ΕΦΗΒΟΙ

α. Τί είναι ή παιδική ήλικία; Ύπῃρχε πάντοτε;

β. «Έξαφάνιση» τῆς παιδικῆς ήλικίας;

- Τὸ 1982 ὁ Ἀμερικανὸς Κοινωνιολόγος Neil Postman κυκλοφόρησε βιβλίο μὲ τίτλο «Ἡ ἔξαφάνιση τῆς παιδικῆς ήλικίας». Ὁ συγγραφέας ἔγραψε τὸ βιβλίο αὐτὸ θορυβημένος ἀπὸ τὴν αὐξηση τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητας. Ὑποστήριξε ὅτι ἡ ἔννοια τῆς παιδικῆς ήλικίας δημιουργήθηκε σχετικὰ πρόσφατα.

- Ἀνήλικος καὶ ἐνήλικος: τί τοὺς διαφοροποιεῖ; Γιατί πιστεύετε ὅτι ἐπινοήθηκε αὐτὴ ἡ διαφορά;

- Ὁ Postman θεωρεῖ ὅτι ὁ διαχωρισμὸς παιδιῶν καὶ ἐνηλίκων παύει νὰ ὑφίσταται, σιγὰ ἀλλὰ σταθερά, λόγω τῆς ἔκθεσης τῶν παιδιῶν στὶς Νέες Τεχνολογίες (τηλεόραση, ὑπολογιστῆς, «ἔξυπνο» τηλέφωνο κ.ἄ.), διὰ μέσου τῶν ὁποίων ὁ ἄλλοτε «κρυφὸς κόσμος» τῆς βίας καὶ τοῦ ἔρωτος, ὁ ὁποῖος ἀπευθυνόταν ἀποκλειστικὰ σὲ ἐνήλικες, εἰσδύει στὴν καθημερινότητα τῶν παιδιῶν ὡς «διασκέδαση».

- Συμφωνεῖτε μὲ τὴν ἄποψη αὐτῆ;

- Πρέπει νὰ περιορισθεῖ ἡ χρῆση τῶν Νέων Τεχνολογιῶν κατὰ τὴν παιδική ήλικία;

- Πρέπει νὰ διαφυλαχθεῖ ἡ παιδική ήλικία;

- Ἄν ναί, ποιά λύση προτείνετε;

β. «Αἰώνιοι ἔφηβοι»;

- «Πολλοί ειδικοί μιλοῦν πλέον γιὰ ἓνα φαινόμενο παράτασης τῆς “νεανικῆς ήλικίας” ἢ γιὰ τὴ “νεανικοποίηση” καὶ ἄλλων ήλικιακῶν ομάδων. Γι’ αὐτὸ ἴσως παρακολουθοῦμε πολλές φορές τηλεοπτικούς αστέρες, πρότυπα γιὰ τοὺς ήλικιακὰ νέους, καὶ φυσικά ἄλλους συμπολίτες μας, φίλους καὶ συγγενεῖς, που, ἐνῶ ἔχουν περάσει τὸ 40ὸ ἔτος τῆς ήλικίας τους, παλιμπαιδίζουν, μιλοῦν, κρίνουν καὶ πράττουν σαν νὰ εἶναι ἀκόμη ἔφηβοι στὸ δικό τους ναρκισσιστικό κόσμο. Βέβαια, νὰ παραμένει κάποιος σωματικά νέος, ἀποτελεῖ παγκοσμίως ἓνα σύγχρονο ἰδανικό. Ἀλλὰ ἡ ἐλληνική κουλτούρα φυσικά τὸ μετέτρεψε ἐπιπόλαια ἐπιπλέον σὲ ἰδανικό που ἀφορὰ καὶ στὴ μὴ ωρίμανση τοῦ πνεύματος καὶ τῆς συμπεριφοράς».

Μ. Κουκουνάρα-Λιάγκη, «Οἱ νέοι φωνάζουν. Εμεῖς τοὺς ἀκούμε», στο: Μ. Κουκουνάρα-Λιάγκη (επιμ.), *Τάξη καὶ ἀταξία, οἱ νέοι φωνάζουν*, Ἀκρίτας, Καλλιθέα 2011, 326-382, ἐδὼ 327-328.

- Βλ. τὸ θεατρικὸ ἔργο τῆς Δ. Στάικου *Τὸ φαινόμενο τοῦ θερμοκηπίου*, τὸ ὁποῖο ἀνέβηκε στὸ studio Μαυρομιχάλη τὴν 17^η Δεκεμβρίου 2016. Διαβάζουμε γιὰ τὸ ἔργο, ἀπὸ συνέντευξη τῆς συγγραφέως: «Ἡ ἰδέα προέκυψε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους που βλέπω γύρω μου σπάνια νὰ ἀναλαμβάνουν τὸ κόστος τῶν προσωπικῶν ἐπιλογῶν τους καὶ νὰ κατηγοροῦν τὴν ἐπίδραση τοῦ περιβάλλοντος καὶ ἐξωγενῶν παραγόντων γιὰ τὶς προσωπικὲς τοὺς ἐπιλογές. Γιὰ ὅλα μας τὰ λάθη φταίει τὸ σύστημα, γιὰ τὴν ἀνεργία ἡ πολιτικὴ κατάσταση, γιὰ τὴ μοναξιά τὸ ἄλλο φύλο που ἔχει δυσκολία ἐπικοινωνίας, γιὰ τὴν ἀργοπορία μας τὰ μέσα μαζικῆς μεταφοράς που ἀργοῦν, γιὰ τὴ μελαγχολία ἡ περιβαλλοντικὴ ἀλλαγὴ καὶ τὸ Φαινόμενο τοῦ Θερμοκηπίου». (08.03.2017, <https://artic.gr/dimitra-staikou-sunenteuxi/51278/>).

- Βάσει τῶν ἀνωτέρω ἀποσπασμάτων, πῶς καταλαβαίνετε τὸ «πρόβλημα» τῶν ἐξ ἀεὶ ἐφήβων;

- Ποῦ πιστεύετε ὅτι ὀφείλεται καὶ ποιά λύση προτείνετε;

γ. Ἡ Χριστιανικὴ ὀπτική.

«Ἄφετε τὰ παιδιά καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρὸς με, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». (Ματθ. 19, 14)

- Πῶς καταλαβαίνετε τὴν ὡς ἄνω προσταγὴ τοῦ Χριστοῦ;

- Μήπως πρέπει νὰ γίνουμε ὅλοι «παιδιά»;